

OPĆI PODACI			
IME I PREZIME	Kristina Horvat		
Naziv studija	Doktorski studij Pedagogija i kultura suvremene škole		
Matični broj	289		
Odobravanje teme za stjecanje doktorata znanosti (staviti križić u polje)	☒ u okviru doktorskog studija	☐ izvan doktorskog studija	☐ po osnovi znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca			
Datum i mjesto			
Adresa			
Telefon / mobitel			
e-pošta			
ŽIVOTOPIS			
Obrazovanje (od novijega k starijem datumu)	2020. – danas/Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Filozofski fakultet Osijek, Poslijediplomski sveučilišni doktorski studij Pedagogija i kultura suvremene škole 2015. – 2017./Sveučilište u Zagrebu, Medicinski fakultet Zagreb, Diplomski studij sestrinstva 2012. – 2013./Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Filozofski fakultet Osijek, Pedagoško – psihološko – didaktičko – metodička izobrazba 2009. – 2012./Zdravstveno veleučilište, Zagreb, Preddiplomski stručni studij sestrinstva 2005. – 2009./Tehnička škola Virovitica, smjer: medicinska sestra/tehničar opće njegе		
Radno iskustvo (od novijega k starijem datumu)	1/06/2019 - danas Poslovno učilište Eduka plus Virovitica (Hrvatska) Vanjski suradnik u programima srednjoškolskog obrazovanja odraslih osoba obrazovnog sektora Zdravstvo i socijalna skrb. 01/09/2014 – danas Tehnička škola Virovitica, Virovitica (Hrvatska) Nastavnik mentor 02/06/2014 – 31/08/2014 Dom zdravlja Virovitičko - podravske županije, Orahovica (Hrvatska) 02/04/2013 – 01/04/2014 Opća bolnica, Virovitica (Hrvatska)		

Popis radova	<ul style="list-style-type: none"> • Horvat, K. (2023). Sustainable development presence in nurse education. <i>Proceedings of the International conference on Global Competencies for the 21st Century.</i> (prihvaćen rad) • Horvat, K. (2022). Informacijska i komunikacijska tehnologija u praktičnoj nastavi u zanimanju medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege. <i>Život i škola</i>, LXVIII (1-2), 111-124. https://doi.org/doi.org/10.32903/zs.68.1-2.7 • Horvat, K. (2019). Zaštita i sigurnost na radu u nastavnom programu medicinskih sestara/tehničara opće njege u Republici Hrvatskoj i susjednim zemljama. <i>Sigurnost</i>, 61 (1), 39-44. https://doi.org/10.31306/s.61.1.4 • Horvat, K., Matijašević, B. i Vukašinović, A., ur. (2022). <i>Book of Abstracts International Scientific Conference GLOBAL COMPETENCIES FOR THE 21ST CENTURY</i>, Osijek, November 14 - 15, 2022 https://drive.google.com/file/d/18TUW6AEAIYne8OVH040aEzQHei5Plze/view?ts=63c5b35c • Horvat, K. & Jozepović, J. (Pavić, J. & Turuk, V., ur.) (2011). Razlozi upisa i očekivanja studenata nakon završetka studija sestrinstva. <i>Hrvatsko sestrinstvo ususret Europskoj uniji</i>. Zdravstveno veleučilište Zagreb. https://www.zvu.hr/arhiva/opatija/arhiva/2011/zbornik/zbornik.pdf • Horvat, K. & Karažija, D. (Turuk, V. & Županić, M., ur.) (2012). Suočavanje studenta sestrinstva s ispitnom situacijom. <i>Izazovi suvremenog sestrinstva</i>. Zdravstveno veleučilište Zagreb. https://www.zvu.hr/arhiva/opatija/arhiva/2012/zbornik/zbornik.pdf • Horvat, K., Kućan, I. & Kućan I. (2021). Praktična nastava u online okruženju. <i>Varaždinski učitelj</i>, 4 (7), 230-235. • Lještak, M., Horvat, K., Tomić, A. (2023). Teaching aids and tools in healthcare. <i>Proceedings of the International conference Didactic Challenges IV: Futures Studies in Education.</i> (prihvaćen rad)
---------------------	--

Popis aktivnih sudjelovanja na kongresima	<ul style="list-style-type: none"> • 11. Međunarodna konferencija medicinskih sestara i tehničara u Opatiji „Hrvatsko sestrinstvo ususret Europskoj uniji“ u organizaciji Zdravstvenog veleučilišta u Zagrebu, 24. - 26.03.2011. (izlaganje) • 12. Međunarodna konferencija medicinskih sestara i tehničara u Opatiji „Izazovi suvremenog sestrinstva“ u organizaciji Zdravstvenog veleučilišta u Zagrebu, 29. - 31.03.2012. (izlaganje) • Stručni skup Međupanjskog stručnog vijeća Zdravstvo i socijalna skrb; Organizacija i realizacija nastave prema novom strukovnom kurikulumu za stjecanje kvalifikacije MSONJ/MTONJ u medicinskim školama MŽSV Osijek, 29.03.2019. godine u Osijeku (izlaganje) • 1. Znanstveno-stručni skup „Utjecaj pandemije na rad društvenih djelatnosti i poslovnog sektora“, Slatina 13. i 14.05.2021. (izlaganje i član organizacijskog odbora) • Tjedan znanosti 7. - 11.veljače 2022., izlaganje na forumu doktoranada “Doktorska runda“, Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Filozofski fakultet (izlaganje) • Festival znanosti, Uloga medicinske sestre u životu pojedinca, 02. i 03.5.2022., Zavičajni muzej Slatina (izlaganje) • Međunarodna znanstvena konferencija Didactic Challenges IV: Futures Studies in Education, 26. - 27. svibnja 2022. Osijek, Republika Hrvatska (izlaganje) • XI. Znanstveno-stručni skup Osnaživanje potencijala za preventivne aktivnosti u zajednici, 29.9. - 1.10.2022., Filozofski fakultet Osijek (izlaganje) • Međunarodni interdisciplinarni 2. Kongres Centra za interdisciplinarna istraživanja Filozofskog fakulteta Osijek: »Izazovi obrazovanja« (INTER_CON 2022), 3., 4., 5. studeni 2022. godine (izlaganje) • Međunarodna znanstvena konferencija Globalne kompetencije za 21. stoljeće. 14. - 15.11.2022. (član organizacijskog odbora i izlaganje)
NASLOV PREDLOŽENE TEME	
Hrvatski	Organizacijsko učenje kao čimbenik uspješnosti škola u strukovnom obrazovanju
Engleski/njemački	Organizational learning as a success factor in vocational schools
Jezik na kojem će se pisati disertacija	Hrvatski jezik
OBRAZLOŽENJE TEME	

<p>Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)</p>	<p>Društvene promjene nose nove izazove organizacije odgojno-obrazovnih sustava, djelovanja škole i potrebu prilagodbe načina poučavanja. S ciljem afirmacije konstruktivnog i suvremenog znanja, potrebno je proučavati uvjete i čimbenike ostvarivanja uspjeha školskih organizacija. Cilj istraživanja je utvrditi je li organizacijsko učenje čimbenik uspješnosti škola u strukovnom obrazovanju. Istraživanje će biti provedeno u okviru pozitivističke paradigmе putem anonimnih anketnih upitnika, a ispitanici su ravnatelji, stručni suradnici i nastavnici škola u strukovnom obrazovanju.</p> <p>Znanstveni doprinos predloženog istraživanja ogleda se u identifikaciji organizacijskog učenja kao indikatora uspješnosti škola.</p> <p>Ključne riječi: organizacijsko učenje, strukovno obrazovanje, uspješnost škola.</p>
<p>Sažetak na engleskom/njemačkom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)</p>	<p>Societal changes bring new challenges to the organization of education systems, school practices, and the need to adapt teaching methods. Intending to confirm constructive and modern knowledge, it is necessary to study the conditions and factors of the success of school organizations. The research aims to determine whether organizational learning is an important factor in the success of schools in vocational education. The study is conducted within the positivist paradigm framework through anonymous questionnaires. The respondents are school principals, professional associates, and teachers at vocational schools.</p> <p>The scholarly contribution of the proposed research is reflected in the identification of organizational learning as an indicator of school achievement.</p> <p>Keywords: organizational learning, vocational education, school performance.</p>
<p>Uvod (maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima)</p>	
<p>Odgojno-obrazovni sustav u Hrvatskoj nalazi se pred brojnim izazovima što je razvidno u kontinuiranim reformskim zahvatima. Društvene promjene posredno i neposredno uzrokuju diskontinuitete u odgojno-obrazovnom procesu te u pedagošku praksi donose nove izazove. Uspješnost ostvarenja vizije i misije škole je kompleksan proces u koji trebaju biti uključeni svi odgojno-obrazovni djelatnici s pripadajućim znanjima i vještinama. Tržište rada uvjetuje promjene u strukovnom obrazovanju koje se mora prilagođavati dinamičnim zahtjevima društvene okoline. Učitelji trebaju biti spremni za promjenu ustaljenih metodičkih i pedagoških pristupa te razvoj novih vještina potrebnih za poučavanje u suvremenom društvu. Nastavnici u strukovnom obrazovanju trebaju profesionalnim znanjem doprinijeti razvoju struke u skladu sa suvremenim strukovnim kurikulumom ostvarujući načela samoodređenja, suodređenja i solidarnosti (Gudjons i sur., 1994).</p> <p>Organizacijsko učenje predstavlja proces otkrivanja i ispravljanja pogrešaka u procesu učenja i poučavanja sudjelovanjem, suradnjom i podrškom cjelokupnog osoblja. Tako otkrivene i ispravljene pogreške osnažuju odgojno-obrazovnu ustanovu uklanjanjem rizičnih čimbenika za neuspjeh škole (Argyris i Schön, 1978). Prepostavka je organizacijskog učenja da se temeljna zadaća organizacije očituje kroz učinkovito nošenje s informacijama i odlukama u nesigurnom okruženju čije se rješavanje odvija kroz hijerarhijsku obradu informacija (Naonaka, 1994).</p> <p>Ključne vještine ravnatelja škole su upravljanje krizama i promjenama, a vođenje učinkovite škole u kritičnim vremenima će zahtijevati vještine rješavanja složenih problema uz podršku i suradnju cjelokupnog osoblja Haris i Jones (2020). Poznavanjem polazišne situacije učenika i nastavnika te ciljno usmjerenim pristupom složenosti nastavnog procesa, didaktički modeli ukazuju na potrebu</p>	

stvaranja preduvjeta za proces poboljšanja organizacijskih akcija. Inovativan i adaptivan pristup organizacijskog učenja čije se temeljne osobitosti mogu postaviti u korelacijski odnos sa didaktičkim modelima predstavlja pojedine sastavnice školskih mehanizama usmjerene ka ostvarenju subjektivne i objektivne dobrobiti. Sinergijsko djelovanje didaktičkih modela te modela organizacijskog učenja doprinosi obuhvatnijem pristupu mogućnostima i granicama učenja i poučavanja.

Livazović i Janković (2015) među prvima upućuju da empirijska istraživanja o ulozi i rezultatima organizacijskog učenja škole mogu osnažiti prepoznatljivost organizacijskog učenja kao oblika znanstvene i stručne legitimacije pedagoške kulture života i rada u suvremenoj školi. Autori time daju osnovu budućim empirijskim istraživanjima koja organizacijsko učenje afirmiraju kao ključnu sastavnicu kvalitete, učinkovitosti i pedagoške reforme školskih institucija.

Pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima)

Fenomenu uspješnosti škole potrebno je pristupati holistički uvažavanjem socijalnih, kulturnih, društvenih i ekonomskih čimbenika. Za razvitak uspješne škole važan je utjecaj aktivnosti sudionika s vrijednostima i uvjerenjima, znanjima i vještinama. Svaka organizacija čije su aktivnosti usmjerene na promjenu okoline ne smije samo učinkovito obrađivati informacije. Nužno je da ona stvara informacije i znanja. Analiza organizacije s obzirom na njezin dizajn i sposobnosti obrade informacija koje nameće okolina nesumnjivo predstavlja važan pristup tumačenju određenih aspekata organizacijskih aktivnosti (Naonaka, 1994). Stvaranje učeće organizacije u suvremenoj školi zahtjeva sudjelovanje svih dionika. Pokušaji primjene organizacijskog učenja u školskom kontekstu identificirani su na svim razinama, od ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja do visokog obrazovanja.

Sønsthagen i Glosvik (2020) su istraživali perspektivu organizacijskog učenja u dječjim vrtićima. Dokazali su da je kombinacija upravljačkih sustava i voditelja pokretačka snaga u kolektivnom učenju.

Austin i Harkins (2008) su istraživali učinkovitost i praktičnu korisnost organizacijskog učenja u instituciji koja nije bila progresivna i deklarirana kao organizacija koja uči. Utvrđili su da organizacijsko učenje može biti korisno i u najizazovnijim okruženjima.

Janković (2015) je istraživao odnose različitih dimenzija organizacijskog učenja u različitim školskim kontekstima i utvrdio da su svi čimbenici jednakovo važni.

Livazović i Janković (2015) u teorijskoj analizi opisuju strukturalno-hijerarhijski pristup s preglednim prikazom fenomena u školstvu na razini sustava, škole, pojedinca i znanja. Autori ističu kako se organizacijsko učenje sustavno ogleda kao preduvjet suvremenih reformi nastojanja i mera poticanja kvalitete javnog školstva.

Lee i Seashore Luis (2016) su istraživali sposobnost nastavnika za pronađenje informacija i djelovanje na temelju njih i dokazali da je uloga profesionalne kulture nastavnika ključna u oblikovanju kapaciteta za organizacijsko učenje.

Welsh i suradnici (2021) su istraživali odnos između lokalnog vodstva i škole te škole kao organizacije koja uči. Dokazali su da je škola organizacija koja uči ako njezina struktura omogućuje drugima da rade zajedno na učenju i rastu za dobrobit učenika.

Jarl i suradnici (2021) istražujući utjecaj organizacije škole na postignuće učenika, zaključili su da uspješne i neuspješne škole imaju različite organizacijske karakteristike.

Lysander Manohar i Ponnuswamy (2014) su istraživali organizacijsko učenje u visokom obrazovanju i dokazali su da postoji pozitivna korelacija između konstrukata organizacijske kulture ustanove, kvalitete stičenog znanja i uspješnosti znanstvenih istraživanja.

U poduzetničkom kontekstu također su uočeni pozitivni učinci primjene modela organizacijskog učenja te se oni ogledaju kroz uspješnost poslovanja organizacija koje su identificirane kao učeće.

Gaica i Rupčić (2017) ističu da se učeća organizacija temelji na visokom stupnju povezanosti svojih članova što je preduvjet za razmjenu znanja, razvoj zajedničke vizije, redefiniranje mentalnih modela te definiranje ciljeva za koje postoji visok stupanj usklađenosti između organizacijskih članova i visok stupanj motivacije za njihovo ostvarivanje.

Pokharel i Ok Choi (2015) su analizirali okvir upitnika Dimensions Of Learning Organisation Questionnaire (DLOQ) iz perspektive organizacija javnog sektora. Autori ističu učinkovitost DLOQ okvira za organizacije javnog sektora i naglašavaju pozitivan utjecaj organizacijskog učenja na

izvedbu i odnose unutar učeće organizacije.

Borovac Zekan (2017) istražuje povezanost primjene koncepta učećeg poduzeća sa ostvarenjem finansijske i nefinansijske performanse poduzeća. Rezultatima istraživanja dokazana je poslovna uspješnost s kontinuiranim razvojem procesa učenja i dijeljenja znanja.

Mošić (2019) je utvrdila da viša razina strateške orientacije dovodi do više razine organizacijskog učenja, i obrnuto te da učenje i strateška orientacija imaju pozitivan sinergijski učinak na razinu inovativnosti u organizacijama.

Dumanić (2021) je dokazao da organizacijsko učenje i spremnost na promjene pozitivno utječu na uspješnost organizacijskih promjena na primjeru velikih poduzeća u Republici Hrvatskoj.

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Cilj rada je istražiti organizacijsko učenje kao čimbenika uspješnosti škola u strukovnom obrazovanju.

U skladu s ciljem rada oblikovani su sljedeći istraživački problemi:

1. Utvrditi čimbenike uspješnosti škola u strukovnom obrazovanju.
2. Utvrditi razine implementacije organizacijskog učenja u strukovnom obrazovanju.
3. Ispitati samoprocjenu ispitanika o spremnosti na organizacijsko učenje.

Hipoteze

H1 Očekuje se značajna korelacija između razina implementacije organizacijskog učenja i uspješnosti škola.

H2 Očekuje se značajna razlika u razini implementacije organizacijskog učenja s obzirom na vrstu škola.

H3 Očekuje se značajna razlika u samoprocjeni ispitanika o spremnosti na organizacijsko učenje s obzirom na sociodemografska obilježja.

H4 Očekuje se značajna razlika u samoprocjeni ispitanika u spremnosti na organizacijsko učenje između općeobrazovnih i strukovnih nastavnika.

H5 Očekuje se značajna korelacija u razini implementacije organizacijskog učenja i samoprocjeni ispitanika o spremnosti na organizacijsko učenje s obzirom na sociodemografska obilježja.

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

Ovo primijenjeno istraživanje provest će se u okviru pozitivističke paradigme koja uključuje jasan pogled na znanstvenike u društvenim znanostima kao analitičare i tumače vlastitog predmeta proučavanja (Choen i sur., 2007). Primjenjeni pristup se implementira s ciljem dobivanja znanstveno utemeljenog odgovora na konkretni problem prakse (Mejovšek, 2008).

Istraživanje će biti provedeno u školama strukovnog obrazovanja Virovitičko-podravske, Osječko-baranjske i Požeško-slavonske županije.

Ispitanici koji će sudjelovati u istraživanju bit će ravnatelji, nastavno osoblje (općeobrazovni nastavnici i nastavnici strukovnih predmeta), stručni suradnici (pedagog, psiholog, knjižničar, stručnjak edukacijsko - rehabilitacijskog profila – edukator rehabilitator, logoped, socijalni pedagog) (Zakon o odgoju i obrazovanju u srednjoj i osnovnoj školi, 2008).

Istraživanje će se provesti putem upitnika koji će biti sastavljen od četiri dijela. Prvi dio upitnika kojim se ispituju sociodemografski podatci će sadržavati pitanja koja se odnose na: dob, spol, skupinu ispitanika, razinu obrazovanja, vrstu i razinu završenog studijskog programa, godine radnog staža u školi, godine radnog staža u strukovnom zanimanju te vrstu škole. Drugi dio upitnika bit će usmjeren na utvrđivanje čimbenika uspješnih škola u strukovnom obrazovanju. Treći dio upitnika sadržavat će pitanja usmjerena na utvrđivanje razine implementacije organizacijskog učenja u škola strukovnom obrazovanju. Četvrti dio upitnika usmjerena je na samoprocjenu ispitanika o spremnosti na organizacijsko učenje.

Za potrebe prvog istraživačkog problema modificirat će se upitnik School Survey of Practices Associated with High Performance (Weinstock et al., 2016). Upitnik ima zadovoljavajuće metrijske karakteristike (Cronbach $\alpha=.96$).

Dруги istraživački problem je usmjeren na utvrđivanje razine implementacije organizacijskog učenja, a pitanja će biti preuzeta iz Dimensions of the Learning Organization Questionnaire upitnika

(DLOQ; Watkins i Marsick, 1997).

Treći istraživački problem je usmjeren na ispitivanje samoprocjene ispitanika o spremnosti na organizacijsko učenje. Za ispitivanje će se modifisirati upitnik The Readiness for Organizational Learning and Evaluation Instrument (ROLE; Preskill i Torres, 2000). Metrijske karakteristike upitnika su zadovoljavajuće (Cronbach $\alpha = .97$).

Sudionici će pravovremeno biti upućeni u svrhu istraživanja u kojem će sudjelovati dobrovoljno što će potvrditi potpisivanjem suglasnosti. Bit će prikupljen popis škola s pripadajućim brojem nastavnika, stručnih suradnika i ravnatelja. Istraživanje će se provoditi uvažavajući Etički kodeks Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju (2006) čime će se osigurati anonimnost i povjerljivost podataka.

Dobiveni rezultati iz pojedine jedinice ispitivanja bit će dostupni pripadajućim ispitanicima.

Rezultati istraživanja bit će obrađeni primjenom statističkog programa SPSS, postupcima deskriptivne i inferencijalne statistike (T-test za nezavisne uzorke, ANOVA, koreacijska analiza).

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja ogleda se u poticanju primjene modela organizacijskog učenja u pedagoškom kontekstu. Teorijsko polazište rada će doprinijeti generiranju novih spoznaja o organizacijskom učenju i strukovnom obrazovanju. Rezultati empirijskog istraživanja će omogućiti originalni uvid u povezanost implementacije organizacijskog učenja i identificiranih čimbenika uspješnih škola. Predloženim istraživanjem se želi doprinijeti razvoju uspješnih škola u strukovnom obrazovanju.

Popis literature (maksimalno 15 referenci)

1. Argyris, C. & Schön, DA (1978). *Organizational learning: A theory of action perspective*. Addison-Wesley Publishing Company.
2. Austin, MS & Harkins, DA (2008). Assessing change: Can organizational learning “work” for schools? *The Learning Organization*, 15(2), 105–125.
<https://doi.org/10.1108/09696470810852302>
3. Borovac Zekan, S. (2017). Učeće poduzeće kao model prilagodbe poduzeća kompleksnosti okoline [Disertacija, Sveučilište u Splitu, Ekonomski fakultet]. Preuzeto s <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:124:998189>
4. Cohen, L., Manion, L. & Morrison, K. (2007). *Metode istraživanja u obrazovanju* (Kuterovac-Jagodić, G., Marušić, I., prev). Naklada slap. (Izvorni rad objavljen 2000.)
5. Dumanić, V. (2021). Spremnost na promjene i organizacijsko učenje velikih poduzeća u RH [Diplomski rad, Sveučilište u Splitu, Ekonomski fakultet]. Preuzeto s <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:124:409372>
6. Etički kodeks Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju (2006).
<https://mzo.gov.hr/UserDocsImages/dokumenti/StrucnaTijela/Eti%C4%8Dki%20kodeks%20odbora%20za%20etiku%20u%20znanosti%20i%20visokom%20obrazovanju.pdf>
7. Gaica, E. & Rupčić, N. (2018). Mogućnosti implementacije koncepta učeće organizacije s obzirom na kulturne specifičnosti. *Ekonomski misao i praksa*, 27 (1), 177-207.
8. Gudjons, H., Teske, R. & Winkler, R (1994.) *Didaktičke teorije*. Educa.
9. Haris, A. & Jones, M. (2020). COVID 19 – school leadership in disruptive times. *School Leadership & Management, Formerly School Organisation*, 40(4), 243 - 247.
<https://doi.org/10.1080/13632434.2020.1811479>
10. Jarl, M., Andersson, K. & Blossing, U. (2021.) Organizational characteristics of successful and failing schools: a theoretical framework for explaining variation in student achievement. *School Effectiveness And School Improvements*, 32(3), 448-464, DOI: 10.1080/09243453.2021.1903941
11. Janković, B. (2015.) Kultura i organizacija suvremene škole. [Diplomski rad, Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Filozofski fakultet]. Preuzeto s <https://repozitorij.ffos.hr/islandora/object/ffos:337>
12. Kenea, A., Sun-Keung Pang, N. & Tadesse, A. (2022). The practice of learning post-1994 instructional reforms in Ethiopia: Looking a case primary school through the lens of organizational learning theory. *Cogent Education*, 9(1).

- <https://doi.org/10.1080/2331186X.2022.2074343>
13. Lee, M. & Louis, KS (2016). Teachers' capacity for organizational learning: the effects of school culture and context. *School Effectiveness and School Improvement*, 27(4), 534-556. <https://doi.org/10.1080/09243453.2016.1189437>
  14. Livazović, G. & Janković, B. (2015). Organizacijsko učenje u školi. *Pedagogijska istraživanja*, 12 (1-2), 55-68.
  15. Manohar, HL & Ponnuswamy, I. (2016). Impact of learning organization culture on performance in higher education institutions. *Studies in Higher Education*, 41(1), 21-36. <https://doi.org/10.1080/03075079.2014.914920>
  16. Mejovšek, M. (2008). *Metode znanstvenog istraživanja u društvenim i humanističkim znanostima*. Naklada slap.
  17. Mošić, T. (2019). Povezanost strateške orijentacije i učenja u organizacijama. [Diplomski rad, Sveučilište u Splitu, Ekonomski fakultet]. Preuzeto s <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:124:058762>
  18. Naonaka, I. (1994). A Dynamic Theory of Organizational Knowledge Creation. *Organization Science*, 5(1), 14-37.
  19. Pokharel, MP. i Ok Choi, S. (2015). Exploring the relationships between the learning organization and organizational performance. *Management Research Review*, 38(2), 126-148. <https://doi.org/10.1108/MRR-02-2013-0033>
  20. Preskill, H. i Torres, R. (2001). The readiness for organizational learning and evaluation instrument (ROLE). U D. Russ-Eft & H. Preskill (ur.), *Evaluation in organizations: A systematic approach to enhancing learning, performance, and change*.
  21. Sønsthagen, AG i Glosvik, Ø. (2020). 'Learning by talking?' – The role of local line leadership in organisational learning, *Forskning og Forandring*, 3(1), 6-27.
  22. Watkins, K. i Marsick, V. (1997). Dimensions of the learning organization questionnaire. Warwick, RI: Partners for the Learning Organization.
  23. Weinstock, P., Yumoto, F., Abe, Y., Meyers, C., i Wan, Y. (2016). How to use the School Survey of Practices Associated with High Performance. Washington, DC: U.S. Department of Education, Institute of Education Sciences, National Center for Education Evaluation and Regional Assistance. *Regional Educational Laboratory Midwest*.
  24. Welsh, R., Williams, S., Bryant, K. i Berry, J. (2021). Conceptualization and challenges: examining istrict and school leadership and schools as learning organizations. *The Learning Organization*, 28(4), 367-382. <https://doi.org/10.1108/TLO-05-2020-0093>
  25. Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi NN 87/2008. https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2008_07_87_2789.html

IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavio/prijavila temu doktorske disertacije (s istovjetnom temom) ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku, 26.05.2023.

Potpis

Napomena*

izv. prof. dr. sc. Goran Livazović

Molimo Vas da ispunjeni Obrazac 1 pošaljete u elektroničkom i u tiskanom obliku (potpisani) referentu za doktorski studij u Uredu za studentska pitanja.

*Pod napomenu navesti budućeg mentora